

Merel - Druid Dhubh

betovering, de poort, de innerlijke roep

De kaart toont een merel op een lijsterbes. De schemering valt en de eerste sterren verschijnen aan de hemel. Op de achtergrond zien we de ingang naar een betoverende grot. Druid Dhubh is de vogel van de poort en de smederij.

Druid Dhubh roept ons op vanuit de poort tussen twee werelden, een dringende roep om een spiritueel pad te volgen en ons meer bewust te worden van onszelf. Hij roept ons vanuit de schemering en laat ons het pad zien naar de geheimen van de Andere Wereld en wijst ons hoe we meer over onze verborgen drijfveren en mogelijkheden kunnen ontdekken. Soms is het in het leven belangrijk je te concentreren op de buitenwereld en je verantwoordelijkheden daarin, maar soms moet je aandacht schenken aan het lied van je ziel dat je achtervolgt en je oproept de spirituele waarheden te bestuderen, de innerlijke wereld te onderzoeken via dromen en mythen. Als je luistert naar het lied van Druid Dhubh, kun je heling ontdekken en nieuwe diepten in je ziel.

Omgekeerd herinnert deze kaart je eraan dat de merel de vogel van de smid is en kan het lied van de merel inhouden dat je moet werken in de smidse van je eigen hart - om een leven vol bezieling, doel en bedoeling te smeden. Bij de metaalbewerking spelen de vier elementen allemaal een rol en om ons leven gezond en evenwichtig te maken, moeten we werken met de kracht van deze elementen en ze integreren in ons denken en voelen, in ons instinct en onze intuïtie. We ontkennen onze eigen kracht en de verantwoordelijkheid als we alleen maar voor de poort blijven staan zonder in een van beide werelden echt iets te doen.

De traditie van de MEREL

*De eerste mei is daar,
volmaakte tijd van 't jaar.
De merel zingt in de verheven taal
naar d'eerste zonnestraal*

Iers, negende eeuw

Een van de Gaelic namen van de merel, Druid Dhubh, betekent de Zwarte Druïde. De Engelse naam *blackbird* verwijst hier nog naar. Druid Dhubh is een vogel die prachtig en vol melodie zingt in de avondschemering en zelfs daarna. Avondschemering is de tijd van het tweeduister, een tijd waarin de ene werkelijkheid overgaat in de andere. Zulke tussentijden zijn heel belangrijk in de traditie der druïden. De merel zingt ons toe terwijl de wereld om ons heen verandert, terwijl de tijd van het daglicht en het bewustzijn en de concrete wereld

plaatsmaakt voor de maantijd van het onbewuste, de Andere Wereld. Het lied van de merel herinnert ons eraan dat deze doorgangen van grote schoonheid en mogelijke kracht zijn. Als we het lied van Druid Dhubh kunnen volgen, voert het ons naar een diepe plaats van betovering waar we geheimen over onszelf en de wereld kunnen ontdekken. In de Franse overlevering bestaat een oud verhaal dat verklaart waarom de merel zwart is en een gouden snavel heeft. Op advies van een ekster gaat een witte vogel een betoverende grot binnen en ontdekt daar de geweldige schatten van de Prins van Rijkdom. In de tweede grot ziet de vogel een berg stofgoud. Als hij zijn snavel in het stofgoud steekt, wordt hij verrast door een boze geest die de schat bewaakt. De geest komt op de merel af, vuur en rook uitbrakend. De vogel vliegt weg en kan net ontsnappen uit de klauwen van de demon, maar eenmaal buiten ontdekt hij dat hij helemaal zwart is en een stralend gouden snavel heeft.

VOGELS VAN DE DROOMTIJD

De vogels van Rhiannon (de grote koningin uit de Welshe traditie, eega van Pwyll, de god van de onderwereld - vert.) zijn merels, wezens die deels in de Andere Wereld thuishoren. In het oude Welshe verhaal *Branwen, Dochter van Llyr*, zingen de vogels van Rhiannon de held Bran de Gezegende en zijn zeven volgelingen toe, terwijl ze 72 jaar leven in een staat van betovering zonder zich bewust te zijn van tijd en zonder te groeien. In een ander verhaal, *Culhwch en Olwen*, eist de reus Yspadadden Pencawer dat de held Culhwch de vogels Rhiannon vangt, zodat deze hem kunnen vermaken. Hij beschrijft de vogels als wezens die 'de doden kunnen wekken en de levenden in slaap kunnen zingen'. Hier zien we de functie van de Druid Dhubh: een wezen dat ons naar de droomtijd kan voeren en dat kan spreken met de onstoffelijke zielen.

De Ierse traditie kent deze vogels als de vogels van de godin Clodna, die op twee eilanden in de Andere Wereld wonen. Hun omschrijving lijkt op die van merels, maar ze zijn groter en hebben rode veren en een groene kop. Ze leggen karmijnrode en blauwe eieren. Een mens die deze eieren eet, krijgt onmiddellijk veren, die na verloop van tijd met water zijn weg te wassen.

Deze magische vogels uit de Andere Wereld zongen zieken en gewonden in slaap en genazen hen met hun zoete muziek.

Merels zijn dol op lijsterbessen, een van de heilige bomen uit de druïden traditie. Elke bes draagt een heel klein pentagram, een magisch symbool van bescherming en kracht. Dit speelt een grote rol bij het werk van de druïden en het symboliseert onder andere een goede gezondheid. Door deze bessen te eten, kan de merel ons via zijn helende zang verbinden met de evenwichtig makende en herstellende krachten uit de Andere Wereld en het onbewuste.

DE OUDSTE DIEREN

De merel is een van de vijf totemdieren die centraal staan in de druïdentraditie. In *Culhwch en Olwen*, het oude verhaal waarin koning Arthur voorkomt, vraagt de reus Yspadadden aan de held Culhwch om de goddelijke jongeling Mabon te zoeken. Samen met enkele van Arthurs mannen onderneemt Culhwch de reis om raad te vragen aan de oudste dieren. Zij bezoeken eerst Merel Cilgwri, die volgens hen de oudste van allemaal is. 'Wij zijn de gezanten van koning Arthur. We zijn naar u gekomen, omdat we geen dier kennen dat ouder is dan u. Wat kunt u vertellen over Mabon?' De merel antwoordt dat hij bij zijn aankomst te Cilgwri het aambeeld van de smid vond dat nu geheel versleten is. Zo lang woont hij er al. Maar, moet hij toegeven, van Mabon weet hij niets. Misschien dat een ouder dier hen kan helpen. Daarna gaan de helden op bezoek bij vier andere dieren: het hert, de uil, de adelaar en de zalm.

Terecht staat de merel voorop in deze totemcyclus: de merel staat in de poort tussen twee werelden en roept ons met zijn lied. Hij sust onze wakende geest in slaap en wekt onze psychische mogelijkheden. Daarna gaan we op bezoek bij de nog oudere dieren om uiteindelijk te komen bij de Zalm der Kennis, die rondzwemt in het heilige meer.

Druid Dhubh is de vogel van de smid. Het aambeeld uit bovenstaand verhaal wijst daar al op. Het Ierse *ghobadhu* betekent zowel merel als smid. Met stenen als aambeeld kraakt de merel slakkenhuizen en zijn verentooi is zwart als het gezicht van de smid en het ijzer dat hij smeedt. De goden der smeden heet in de Ierse traditie Goibhniu, en in de Welshe traditie Gofannon. Brigid is ook de godin der smeden, van vuur en metaalbewerking, poëzie, inspiratie en heling. Vroeger was de smid een belangrijke figuur. Hij smeedde de wapens en de wielen, de ketels en de ploegen. Hij gebruikte het vuur in combinatie met lucht en water en het ijzererts uit de aarde. Zodoende ging hij om met alle vier de elementen om goederen te maken die de hele stam tot nut waren. Druid Dhubh staat voor de smid uit de Andere Wereld, de meester van het vuur die ons met zijn helende zang roept en ons vertelt dat we kunnen werken met de lucht in onze geest, het water van ons hart, de aarde van onze instincten en het vuur van onze spirituele passie om onszelf een nieuw leven te smeden, gebaseerd op schoonheid, waardigheid en zingeving.

Bronvermelding: 'Het Dieren Orakel der Druiden' - Werken met de heilige dieren uit de traditie van de druiden. Philip & Stephanie Carr-Gomm (1998)